

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XX. évfolyam 5. szám - 2011. január 26.

Emlékeztető

az Iskolatanács 2011. január 18-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	diákok	szülők
JOKER	–	Pataki Dániel
L-ME	–	Horváth Anna
NOVA	Ruzsa Rania	Ruzsa Ágota
Déjà vu	Takács Márton	Kocsis Anikó
HaRibó	Dáva Liza	Szántó Katalin
MannA	Hahn Zsófia	Dede Katalin
Fibonacci	Hasznos Bertalan	Philipp Tibor
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	–
CLASS	Sebők Luca	Cserné Szalai Márta
NEON	–	–
Poligon	–	–
ADSL	Pivarnyik Balázs	Holly Tünde
Színe-JáVa	–	Farkas Éva
TiBor	Molnár Péter M.	Bartokné S. Tóth Krisztina
GamMa	–	–
Non-stop	–	–
Pokoli 13	–	
Polinézia	–	
PoliFoM	–	
Tanerők	Hartmann Ibolya, Jakab Judit	
Vendégek	Lukács Laura (MannA), Raman Szilveszter (TiBor), Lendvai Györgyi (koordinátor)	

Napirend:

1. A dohányzás (örök) problémája és terveink – vendégünk Lendvai Györgyi koordinátor;
2. A Soroló változtatását kidolgozó munkabizottság megválasztása;
3. Egyebek (Poli-film pályázat, Diákaktivista Kör, filmes pályázat kiírása stb.).

1. A pedagógiai koordinátor ismertette gondolatébresztő előterjesztését az iskolai dohányzásról. Számos tisztázó kérdés és kiegészítő javaslat hangozott el a témával kapcsolatban. (Mivel a január 20-i rendkívüli Huhogás napirendje ennek a problémának a körüljárása, és döntés is fog születni ez ügyben, utána pedig az osztályidőkön fog szóba kerülni, a részletek a többi – lapzártá utáni – információval együtt jutnak a nyilvánosság elé.)

2. Megválasztottuk az Évfolym diákja-díjjal kapcsolatos változtatásokat kidolgozó munkabizottság tagjait: Holly Tünde és Philipp Tibor szülő, Pivarnyk Balázs és Ruzsa Rania diák és Hartmann Ibolya tanár fognak előterjesztést készíteni legkésőbb a márciusi IT-ülésre.

3. Egyebek:

a) Jó lenne, ha a „Kérdezd meg szüleidet a Poliról!” filmes pályázat leadási határideje kitolódna, mert igen kevesekhez jutott el eddig a pályázás lehetőségének híre.

(Az új határidő: 2011. február 15. – a szerk.)

b) Az idei Tolerancia-nap az önkéntességről fog szólni. Ehhez kérünk segítséget abban, hogy február 18-án minél több értelmes önkéntesmunka-lehetőséget kínálhassanak kipróbálásra a program szervezői.

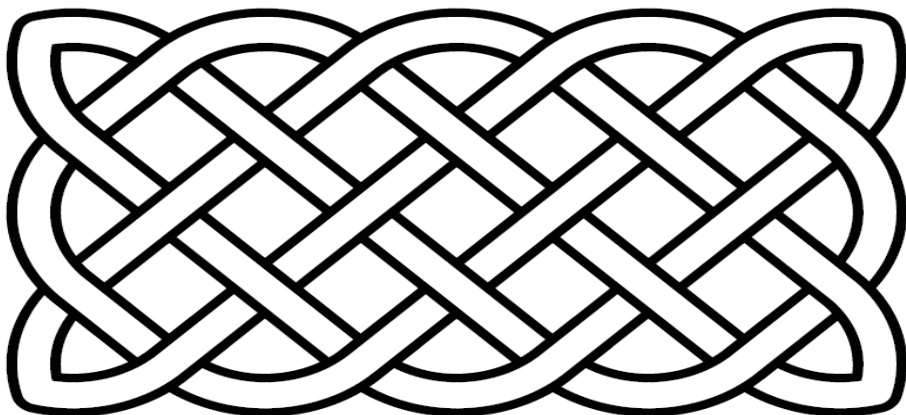
c) Az iskola információi nem minden esetben áramlanak akadálymentesen. Nem mindig jutnak el a hírek azokhoz, akiknek szól. Az elektronikus hírlevél talán segítene az információközlésben.

d) 2009 novemberében a diák iskolapolgárok megválasztották a Politechnikum diákönkormányzatának választmányi testületét. A hat delegátusnak (Krizsán Lili, Pivarnyk Balázs, Mayer Csenge, Pálos Kata, Paál Borbála, Lévai Viola) azonban – az iskola jellegéből, szellemiségéből adódóan – nemigen volt értelmes teendője eddig. „Házi feladat” a következő ülésre: épkézláb tevékenységi körök összegyűjtése annak érdekében, hogy lehessen létjogosultsága a diákönkormányzatnak, és egyúttal ezen a téren is megfeleljen a Politechnikum a törvényi előírásoknak.

Februárban 22-én találkozunk. Akkor beszélhetnénk arról – többek között –, hogy tulajdonképpen mi az Iskolatanács dolga, miért töltünk el havonta egy délutánt a könyvtárban.

2011. január 19.

Jakab Judit, jegyző

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Az órák zavarásának ügye

Időpontja: 2010.12.07.

Bírók: Surány Gábor szülő, Paál Borbála diák, Regős Pál tanár

A panaszolt: egy kilencedik osztályos tanuló

A panaszos: egy szaktanár

Résztvevők: a panaszolt szülei, osztályfőnökei, osztálytársai.

Előzmények: A panaszos heti nyolc órában tanítja a panaszoltat az év eleje óta. Panaszja szerint a tanuló magatartása folyamatosan problémát okoz: gyakran nincs felszerelése, házi feladata. Nehezen szólal meg angolul az órákon, ezzel a pár- ill. csoportmunkát hátráltatja a csoportban. Emögött a szaktanár szerint nem nyelvi, inkább motivációs okok rejlenek. Órákon beszélgetéssel, hangos nevetéssel zavarja a munkát; nem együttműködő, időnként szemtelen. A panaszolt többször tett szóbeli ígéretet az elmúlt hónapokban arra, hogy változtat a hozzáállásán, otthoni készülésén; ígéreteit azonban huzamosabb ideig nem volt képes betartani. A tárgyalás előtt néhány héttel a panaszos, a panaszolt, az édesanyja és az osztályfőnökök közös megbeszélést tartottak a kialakult helyzetről. Az érintettek a problémát elsősorban a tanuló munkához való hozzáállásában, együttműködési készségének hiányában látták; az említett kifogások nem csak angol órákon merültek fel. Mivel a megbeszélést követően sem következett be látványos javulás, a panaszos az Iskolabírósághoz fordult.

Tárgyalás:

A tárgyalás során a szaktanár és az osztályfőnökök szóban is megerősítették a fentebb leírtakat; kiemelték, hogy a panaszolt többre képes, és azokból a tárgyakból, melyek érdeklik, jó teljesítményt tud nyújtani. Elmondták, hogy a tanuló nem működik együtt a helyzet megoldása érdekében; a felelősséget elhárítja, a feladatait nem teljesíti, az iskolai szabályokat nehezére esik betartania.

A panaszolt elmondása szerint teljesítménye az utóbbi időben javult, csak ezt a tanárok még

nem veszik észre. Munkájának megítélésében a két álláspont – a panaszolté és a tanáraié – nehezen közelített egymáshoz. A tanuló elismerte, hogy az órai magatartása többször nem megfelelő, mivel az órákon nehezen tud figyelni. A helyzet megváltoztatására a beszélgetés során a panaszolt kevés javaslatot tett; a belső motiváció érzékelhető hiányát szívesen külső kontrollal helyettesítette volna.

Határozat: Az Iskolabíróság az intés fegyelmi fokozata mellett döntött, melynek hatálya a tanév vége (2011. június 15.). Emellett a bíróság a panaszoltat az alábbiakban felsoroltak betartására kötelezi:

- 1) 2011. március 15-ig magatartásfüzetet kell vezetnie. A füzet vezetése a panaszolt felelőssége; minden egyes óra után a tanárral ki kell tennie és alá kell íratnia. Minden héten egyszer a füzetben visszajelzést is adhat, vagy kérdést tehet fel valamelyik tanárának.
- 2) Lilinek minden hétfőre az előző héten feladott témából el kell készítenie az angol fogalmazást, és dekorációként (igényes külalakkal, rajzzal) az osztályterem faliújságán kell elhelyeznie.

Indoklás: A bíróság figyelembe vette, hogy hosszabb ideje fennálló magatartási problémáról van szó, ezért döntött a szigorúbb fokozat mellett.

Budapest, 2010.12.14.

Meghallgatás

Időpont: 2010. december 15.

Bírók: Sipos Anna szülő, Krizsán Lili diák,

Regős Pál tanár

A panaszoltak: két kilencedikes tanuló

A panaszosok: az osztályfőnökök és egy osztálytárs

Résztevők: az egyik panaszolt édesanyja, osztálytársak

Előzmények: Az előző iskolabírósági határozat: szigorú megrovás (hatályos 2011. június 15-ig). Továbbá: panaszolt1-nek december 10-ig az iskolapszichológussal együtt, közösen egyeztetett időpontokban írásos tervezetet kellett kidolgoznia, melyben összefoglalja, véleménye szerint mit kellene tennie a helyzet változása érdekében. Ezt a munkát csak a tárgyaláson kapta meg az Iskolabíróság; a kidolgozottság mértéke nem érte el a kívánt szintet, vázlatnak tekinthető.

Panaszolt2-nek – vállalása szerint – minden tanítási órán részletes jegyzetet kellett készítenie, ezt a szaktanárnak rendszeresen be kellett mutatnia. Az osztályfőnökök és a szaktanárok nem tapasztaltak ennek nyomán jelentős változást a tanuló órai munkájában.

Mindkét panaszoltnak hetente az osztályidőre írásos beszámolót kellett készítenie, és azt a többiek előtt fel kellett olvasniuk. A beszámolóknak tartalmaznia kellett az előző hét tapasztalatait (miben sikerült előrelépni, miben nem), illetve a következő hétre vonatkozó terveiket.

Tárgyalás: A panaszoltak mind tanulmányaik, mind viselkedésük terén javulásról számoltak be, bár elismerték, hogy az órai viselkedés terén vannak még problémák. A panaszos ill. az osztályfőnökök kevésbé pozitívan ítélték meg a helyzetet, de érzékeltek előrefelé mutató jeleket. Elmondásuk szerint panaszolt1 viselkedése és munkája változott nagyobb mértékben, az osztály előtti beszámoló is konkrétabb, meggyőzőbbek voltak; Panaszolt2 jegyzetelési vállalása kevésbé váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Az osztályfőnökök kiemelték, hogy az osztály előtt felolvasott írásos beszámolónak van hatása – ezt a panaszoltak is megerősítették.

Összességében látszott némi hatása az egy hónappal ezelőtti határozatnak, de kíváncsok lennének, hogy a panaszoltak a jövőben még komolyabban vegyék feladataikat, és nagyobb eltökéltséggel próbáljanak változtatni magatartásukon, munkájukon.

Határozat: Az Iskolabíróság az érvényben lévő szigorú megrovás (hatályos 2011. jún. 15-ig) büntetési fokozatot nem módosította.

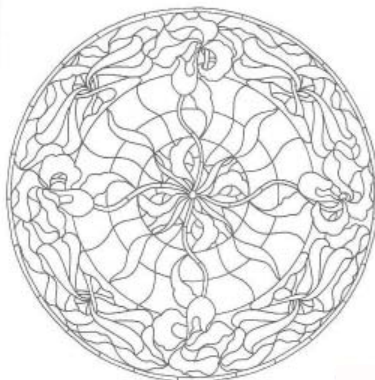
Az Iskolabíróság határozata szerint az osztályidőközön való rendszeres beszámolók kötelezettsége 2011. március 15-éig fennáll; ezt követően az időtartam esetleges meghosszabbítása az osztályfőnökök hatásköre. Panaszolt2-nek felnőtt iskolai segítőt kell felkérnie a heti beszámolók elkészítéséhez, akivel heti rendszerességgel konzultálnia kell. Panaszolt1-nek az írásos tervezetet, melynek vázlatát benyújtotta, az iskolapszichológussal egyeztetve január 10-éig el kell készítenie.

Indoklás: Enyhítő körülmények: A panaszoltak a tárgyaláson együttműködőbbek voltak; magatartásuk tanáraikkal, társaikkal (elsősorban a panaszossal) szemben egyértelműen javult.

Súlyosbító körülmények: A határidő be nem tartása, illetve a továbbra is fennálló órai problémák kezelése érdekében az Iskolabíróság szükségesnek tartja, hogy a panaszoltak viselkedése a következő hónapokban folyamatosan kontrollálható legyen.

Budapest, 2010. december 21.

Az Iskolabíróság nevében Regős Pál

Magatartási problémák, órai viselkedés ügye

Tárgyalás: A tanárbíró ismertette az osztályfőnökök által benyújtott panaszt, majd azt kiegészítette a panaszolt korábbi Iskolabírósági ügyével, amelyen nem kapott büntetési fokozatot, csak figyelmeztette az Iskolabíróság őt, hogy ez a fajta viselkedés elfogadhatatlan a Politechnikumban. A tárgyaláson ismét hangsúlyt kapott, hogy a panaszolt viselkedése szemben áll a Politechnikum alapvető értékrendjével, és ennek értelmében házirendjével. Ezzel a tanuló csak részben értett egyet, véleménye szerint nem követett el olyan súlyos vétségeket, amelyek miatt az Iskolabíróságnak kellene foglalkoznia ügyével. A szülő kifogásolta, hogy az osztályfőnököktől nem kapott értesítést a problémáról, és arról, hogy IB-feljelentést fontolgatnak. Hangsúlyozta, hogy folyamatos visszajelzést szeretne kapni fia iskolai működéséről.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt büntetése intés, amelynek hatálya 2011. június 15.

Mellékbüntetésként a panaszoltnak az alábbi kötelezettségeknek kell eleget tennie:

1. Minden órán az első padban, egyedül ül a tanév végéig. (2011. június 15.)
2. A határozat kézhezvétele után egy hónapig ismét megjelenik az Iskolabíróság előtt visszahívásra, ahol már csak az iskolabíró, az osztályfőnökök, a panaszolt és a szülő (ha igényli) vesznek majd részt.
3. Kettős naplót vezet a határozat kézhezvétele után a visszahívásig minden tanóra után, amelyben egyrészt részletezi saját viselkedését az alábbi szempontok szerint:
 - hogyan dolgozott az órán (végrehajtotta-e a feladatokat),
 - volt-e fegyelmi probléma (rá kellett-e szólítani, ha igen, miért),
 másrészt a szaktanárral is kitölteti ezt ugyanezen szempontok alapján. A naplót hetente bemutatja osztályfőnökeinek és szüleinek, akik ezt aláírják. A kettős napló formai részleteit illetően az osztályfőnökkel egyeztet.

Indokolás: Az Iskolabíróság enyhítő körülményként értékelte, hogy a panaszolt együttműködést tanúsított és ígéretet tett arra, hogy bármit megtesz, amit kérnek tőle, igyekszik változtatni viselkedésén. Az is enyhítő körülménynek számított, hogy a tanulóknak bár volt már iskolabírósági ügye, fegyelmi fokozatot nem kapott.

Fegyelmi ügy

Tárgyalás: A tanárbíró ismertette az osztályfőnökök által benyújtott panaszt, majd azt kiegészítette a szaktanárok véleményével, a panaszolt korábbi IB-ügyeivel és annak határozataival, illetve ismertette azon megbeszélés részleteit, amelyen a panaszolt, az osztályfőnökök, az iskola pedagógiai vezetője, valamint az iskola pszichológusa vett részt. A megbeszélésre azért volt szükség, mert a panaszoltnak 2011. január 31-ig hatályos fegyelmi fokozata felfüggesztett kizárás volt, ilyen esetekben pedig ez a hivatalos eljárás mód (ti. az IB-határozatot a pedagógiai vezetőnek kell aláírnia). Ezen a megbeszélésen többek között elhangzott, hogy a tanuló magatartási és együttműködési problémáinak megoldása érdekében vegyen igénybe külső segítséget az iskolapszichológus személyében. Bár a panaszolt egyeztetett a pszichológussal időpontot, a megbeszélés időben már nem je-

lent meg. A tanuló hangot adott azon véleményének is, hogy nem kívánja a Politechnikumban folytatni tanulmányait, amit a tárgyaláson is megerősített: „...bármilyen, csak ne itt...” – így fogalmazott. Elmondása szerint nem jó neki a rendszer, mert nagyon megengedő, nem való neki ez az iskola. A panaszt jogosnak érezte, de nem értett egyet minden pontjával.

Az Iskolabíróság kérdésére, hogy miért érzi aggályosnak viselkedését, nem tudott egyértelmű választ adni, véleménye szerint mások is viselkednek úgy az órán, mint ő, nem látja, hogy mivel zavarja az órákat. Az agresszivitásra utaló vádakat visszautasította.

Elmondta, hogy szeretne minél hamarabb más iskolába járni, amihez sokkal jobb tanulmányi eredményekre lenne szüksége, és csak azért maradna a Politechnikumban, hogy a félévi jegeit kijavítsa.

A tárgyalás végén a panaszolt az IB kérdésére, hogy akarja-e a Politechnikumban folytatni tanulmányait, újfent egyértelmű nemmel válaszolt.

Az Iskolabíróság ezután határozathozatalra visszavonult és egyhangúlag meghozta az alábbi határozatot.

Határozat: Az elsőfokú Iskolabíróság „kizárás” büntetési fokozatot szabott ki, amelynek értelmében a panaszoltat a Közgazdasági Politechnikumból eltanácsolja és áthelyezi másik iskolába, amelynek határideje 2011. február 7.

Indokolás: Az Iskolabíróság nem látja értelmét további büntetésnek. A probléma elért egy olyan határig, ahol az iskolának már nincs eszébe, mert a felajánlott segítségnek még a lehetőségét is elutasította mind a szülő, mind a panaszolt.

Mivel a felfüggesztett kizárás hatálya alatt történt az újabb feljelentés, az iskola automatikusan kizárhatta volna a tanulót. Ennek ellenére kapott még egy utolsó esélyt, hogy az Iskolabíróság segítségével, vele együttműködve körüljárják a problémát, és arra valamilyen megoldást találjanak. Ez kudarcba fulladt, mert a panaszolt – bár elfogadta a feljelentést – nem mutatott megbánást, belátást, és hajlandóságot az

együttműködésre. Arra sem tett ígéretet, hogy a továbbiakban változat viselkedésén, hozzáállásán, csak arra, hogy kijavítja tanulmányi eredményeit abból a célból, hogy másik iskolába tudjon jelentkezni.

A határozathozatal során az Iskolabíróság hangsúlyosan figyelembe vette, hogy a panaszolt átlépett néhány olyan határt, amelyek átlépése nem elfogadható. Romboló magatartása szemben áll a Politechnikum alapelveivel, illetve több ponton sérti a házirend első és harmadik bekezdéseit.

Az Iskolabíróság szem előtt tartotta a Politechnikum hasonló ügyekben alkalmazott gyakorlatát.

Súlyosbító körülményként vette figyelembe azt, hogy a panaszolt többféle ügyből kifolyólag állt már az Iskolabíróság előtt, és azt, hogy nem törekedett a fennálló problémák megoldására. Aggályos lenne azért is, ha a tanuló az iskolában maradna, mert a Közgazdasági Politechnikum többi diákja számára azt sugallná, hogy a jelen eljárásban elbíráltakhoz hasonló cselekmények megengedhetők.

Az iskolabíróság nevében:

2011. január 19.

Kraviánszky Anna

TORNAHÁZI PARTY

Gratulálunk a december 3-i esemény minden kedves fellépőjének és játékosának!
Köszönjük a lelkes részvételt! Jövőre veletek ugyanitt!

TANÁR-DIÁK EREDMÉNYEK

SPORTÁGAK	TANARAK	DIÁKOK
FLOORBALL	3	3
LABDARÚGÁS	3	8
RÖPLABDA	52	42
KOSÁRLABDA	31	29
VÉGEREDMÉNY	1.	2.

a Testkultúra munkacsoport

Farsangi túlélő túra a Poli szervezésében

Időpont: 2011. február 04-05.

3-5 fős csapatok nevezését várjuk.

Nevezési határidő: 2011. 01. 28.

Ezen határidő után nevezést nem fogadunk el!

Nevezési díj fejenként: (január 21-ig) 1000 Ft, ill. (január 28-ig) 1500 Ft

A nevezés nem mondható vissza, de másnak a hely átadható! Nevezéskor le kell adni csapatonként egy darab hiánytalanul kitöltött nevezési lapot és a teljes nevezési díjat, valamint a nevezési lapon jelzett nyilatkozatokat! (Külön-külön nem adható le!) Nevezési lapokat lehet kérni Rob Dawsonától és Adorján Andrástól. Nevezni is náluk lehet!

Kalandra fel! Kalandra fel! Kalandra fel! Kalandra fel! Kalandra fel!

IRODALMI HÁZI VERSENY

A DECEMBERI FORDULÓ MEGOLDÁSAI

I. Nyelvi kérdések

1. Helyes írásmódok: Balaton-felvidék, Fokváros, ivóvízellátás, Római Birodalom, sakkklub, Savanyú Jóska-barlang, Tokaji kistérség, vasúti megálló
2. Karinthy Frigyes alkotta meg a halandzsza szót.
3. A zúzoros, enyheges, olvanos, nyilonos, zöldönös, termenes, halászonos, hévenes, gyümölcsönös, mustonos, gémberes fagyláros szavak a hónapok Barczafalvi Szabó Dávid-féle elnevezései a XVIII. század végéről.
4. Német eredetű a *polgár*, a *borbély* és a *herceg* szavunk? A *medve* pedig szláv.
5. A glagolita írás a cirill íráshoz kötődik.

II. Irodalmi kérdések

1. Bánk bán kisfiát Katona József drámájában *Somának* hívják.
2. Charlotte von Stein *Johann Wolfgang Goethe* szerelme volt.
3. A Wallenstein grófok csehországi Dux kastélyának könyvtárában dolgozott élete utolsó éveiben Casanova.
4. Az Elveszett illúziók és a Kurtizánok tündöklése és nyomorúsága *Balzac* műve.
5. *Goriot apó* szerezte vagyontát tésztagyártással.
6. Agatha Christie *Mary Westmacott* álnéven írt romantikus regényeket.
7. Mi volt François Villon eredeti családneve? Moncorbier
8. A *Moby Dick* legendás első mondata: „Call me Ishmael”, azaz „Szólítsatok Ishmaelnek”.
9. Thomas Mann: *József és testvérei* c. regényének kezdősorai: „Mélységes mély a múltnak kútja.”
10. Mikszáth Kálmán: *Tót atyafiak* című művében szerepel Olej Tamás, Taláry Pál és Anika.
11. Kosztolányi Dezső: *Pacsirtájából* ismerős Vajkay Ákos, Bozsó Antónia, Etelka néni, Berci.
12. Béla bácsi, Kardics, Kopjáss István, Andris bácsi *Móricz Zsigmond: Rokonokjainak szereplői*.
13. Gyulai Márton kedvese a népballadában *Kádár Kata*.
14. Dante *Isteni színjátékának* helyszínei: Pokol, Purgatórium, Paradicsom.
15. A *Szent Péter esernyője* című regény Bábaszék, Glogova (Besztercebánya, Szeged) településeken játszódik.

16. Janus Pannonius eredeti neve *Csezmiczei János* volt, és hol *Ferrarában* tanult.
17. József Attila utolsó, életében megjelent kötetének *Nagyon fáj* a címe.
18. Petőfi Sándor egyetlen ránk maradt regényének *A hóhér kötele* a címe.
19. Rudyard Kipling kapott irodalmi Nobel-díjat 1907-ben.
20. *Puskin* a szerzője az alábbi műveknek: *Ruszlán és Ludmilla*, *A kaukázusi fogoly*, *A bahcsiszeráji szökőkút*.
21. *A pikk dáma* kártyalap szerepel egy Puskin-mű címében.
22. Ernest Hemingway öngyilkos lett.
23. Bacon szállóigéje szerint a tudás hatalom.
24. Hübele Balázs a *délibábok* hőse Arany László műve szerint.
25. *A Naphimnusz*t Szent Ferenc szerezte.

Megfejtők: CSER BENCE (CLASS), DÁVA LIZA (HARibó), KOVÁCS FÜLÖP (NOVA), KOZÁNYI HÉDI (SZÍNE-JÁVA), MACUDZINSKI ELZA (CLASS), RÁCZ JUDIT (FIBONACCI), SZABÓ MELINDA (GAMMA)
GRATULÁLOK!

JANUÁRI KÉRDÉSEK

LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2011. FEBRUÁR 7.

I. Kezdjük egy kis gasztronómiával! (9 pont)

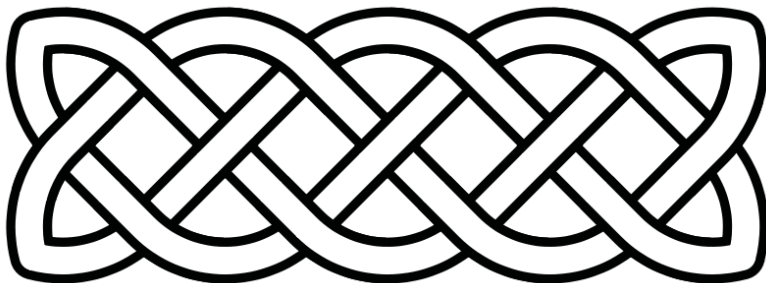
1. Mi az irdalás?
2. Mi a gasztronómiában a klopfolás?
3. Mi a flambírozás?
4. Mit jelent a gasztronómiában a megfuttatás?
5. És a parírozás? zsírtalanítás
6. Hát a panírozás?
7. Mi a gratinírozás mint gasztronómiai szakkifejezés jelentése?
8. Ki a gourmand?
9. És ki a gourmet?

II A 200 éve született Liszt Ferencel kapcsolatosak az alábbi kérdése: (16 pont)

1. Igaz-e, hogy Liszt Ferenc Paganini egyetlen tanítványa volt?
2. Melyik Wagner-opera bemutatóját vezényelte Weimarban 1850-ben Liszt?
3. Melyik művének volt 1867-ben a bemutatója a Mátyás templomban?
4. Mikor nyílt meg a pesti Királyi Zeneakadémia, melynek Liszt volt az elnöke?
5. Részt vett-e Liszt a Magyar Királyi Operaház megnyitóján 1884-ben?
6. Vezényelte-e Liszt Erkel Ferenc Hunyadi-nyitányát?
7. Kinek a műve ihlette Liszt Ferencet a *Parafrázis a Dies Irae fölött zongorára és zenekarra* komponálására?
8. Mi a közös zenei témájuk Schumann-nak, Gounod-nak, Boitónak, Spohnak és Lisztnek?
9. Írt-e Liszt rekviemet vegyes karra?
10. Ki hangszerelte Liszt: Hősi sirató című szimfonikus költeményét?
11. Kitől való a Rákóczi-induló híres feldolgozása Liszten kívül?
12. Ki az a híres magyar primás, aki hatással volt Lisztre?
13. Kinek a zongorája volt Liszt tulajdonában?
14. Ki írta Lisztről: „Kit hord örök hír s diadal”?
15. Ki írta Lisztről: „Zengj nekünk dalt, hangok nagy tanárja”?
16. Kitől származik a Lisztománia gúnyos kifejezés?

III. Nyelvi kérdések (15 pont)

1. Mi az ellentéte a disszimiláció, kacér, könnyelmű, féktelen, dologtalan szavaknak? (5)
2. Milyen ember a himpellér?
3. Mit csinál a szleng szerint az, aki vetít?
4. Szlengben mi az oldalváz?
5. Mit csinál a szleng szerint, aki burkol?
6. Mit jelent szlengben a jólán?
7. Mit jelent a népnyelvben a faszol?
8. Mit csinál, aki kurizál?
9. Mi a ráspoly?
10. Mi az elnevezése az emberi beavatkozás miatt lepusztult természeti környezet helyreállításának, újrahasznosításának?
11. Hogy nevezik idegen szóval az operai vagy drámai közjátékot?

English Corner

Zero-year

During the winter break Ágnes & Ági's pre-intermediate MannA group wrote diaries. Below you can read some of the entries.

Next month it's *Anna's group* that has to provide us with something to read. The deadline is the of 11th February (which is a Friday).

Zsozsó's 22th December

I was in my friend's house and we made some cakes. We had a good time. We laughed a lot. After that I went to Vörösmarty square with my family. I ate töki pompos. And we bought some Christmas presents and our Christmas tree. When we were going home I had to look after our Christmas tree.

Flóra's December 24th

Oh, I was very very happy! Early morning me and my sister woke up and we decorated the Christmas tree. My mother's cousin arrived at 3 p.m. because we celebrated together. So she helped us. My grandmother all day just cooked, cooked, cooked. She cooked a turkey and potato and cakes. In the afternoon we went to the church. After this at home we celebrated Christmas. We sang Christmas songs and we drank champagne. We opened every present! I got some clothes, books, in-door games and 2011 calendar, etc. The Christmas tree was very nice!

Sári's 4th day of the Christmas holiday

I woke up at about 11 o'clock. I didn't do any interesting all day, but my best friends came to me and we saw a film in the TV and we parodied this, it was very funny.

After this we played a game called Catan – I love that game! I won but just with two points. We were listening to music and played other games, and in the evening we saw a film, Avatar, and we went to sleep.

Flóra's December 31th

This is my day! Because I was born on 31 December 1995! So this is my birthday! After lunch my grandmother made the cake and I got a lot of presents again. I got a paper trumpet so I blew it. At 7 o'clock the guests arrived and the party started, we went to the Millenáris Park. We just waited for the midnight. Oh, yes! 12:00! 1 January 2011! We drank a champagne and after that we ate a lot of sausages and chips. We went to sleep at 4 o'clock.

Siker

Eredményes B 2-es középfokú nyelvvizsgát tettek:

GamMa: Iglódi Anna, Krén Balázs

Non-stop: Lévai Viola, Nógrádi Ábel

Gratulálunk!

DEAR POLI STUDENTS!

On 19th January, a new language assistant arrived at Poli, whose name is

Raphael Danielle Rossato

He's from Brazil, and he's going to be here until 18th March.

He's going to introduce himself to every English group sooner or later, so we kindly ask you to give him a warm welcome, and ask him a lot of questions about his country, culture or anything.

Take advantage of being able to speak in English to somebody coming from such a remote place.

Have fun!

A francia versenyről Egy hagyomány kezdete

Az egész tavaly kezdődött. Három lelkes fiatal – tudásszomjtól fűtte – jelentkezett az első francia vetélkedőre, melynek témája a francia film volt. Akkor öt filmet kellett megnéznünk, majd azokkal kapcsolatban különböző feladatokban mérkőztünk meg a velünk „azonos” képességű diákokkal a Francia Intézetben. Hangsúlyozva volt, hogy a nyelvi tudás nem számít, de azért mégiscsak frusztrált minket kicsit a környezet. (Ez idén se volt másképp.) Végül a harmadik helyet sikerült megkaparintanunk (a kondíciókat most nem ecsetelném).

Idén a zene kapta a fő- és egyben az egyetlen szerepet. Ötven dalból tevődött össze a háttéranyag, melyből minden csapat lelkiismeretesen felkészült. Néhányan kicsit túlságosan is (e-könyv, az összes dal szövege, valamennyi dal rajta az iPhone-on – kicsit túlzás talán...). De hát egy ötöst megér, nem beszélve a dicsőségről és az együtt töltött felhőtlen órákról. Merthogy a hangulat az megvolt. Talán kicsit sok is volt. És a felelősök sem különböztek tőlünk, bár a két polis csapat (Illegál, Legál) lelkesedésben biztos felülmúlta a többieket. Ezt bárki tanúsíthatja, aki ott volt.

A versenyre se lehet panasz. Talán a részünkről kicsit több felkészülésre lett volna szükség, de így is egész jól szerepeltünk. Tizenhét pontot szereztünk, mellyel az utolsó helyre zárkoztunk fel. Az Illegál csapat közvetlen előttünk végzett, úgyhogy méltán lehetünk büszkék iskolánk két csapatára. Jövőre ugyanitt, ugyanígy, talán kicsit jobb végeredménnyel.

Zalka Márton (Legál)

Eredmények gépírásból

Az első félév végéig a következő tanulók teljesítették a gépírás követelményeket:

A HaRibó osztályból:

Sárdi Ádám
Szirtes Manka

A MannA osztályból:

Hahn Zsófia
Koltay Richárd
Lukács Laura
Németh Flóra
Vidák Panni

A Deja Vu osztályból:

Jagodics Martin
László Dorina
Miklósi Gábor
Takács Márton

Gratulálunk nekik!

Az informatika munkacsoport nevében: Fábián Péter

PÁLYÁZAT

Kérdezd meg SZÜLEIDET a Poliról!

A pályázat célja: készüljenek kétperces interjúk polis szülőkkel, amelyekben elmondják, hogyan látják a Polit.

A pályázat résztvevői: A Politechnikum iskolapolgárai.

A pályázat benyújtásának új határideje: 2011. február 15.

A pályázat formája: microsoft du avi (720X576).

A pályaműveket Csoncsinak a megadott formátumban kell eljuttatni.

Díjak: a legjobb filmek az iskola honlapján lesznek láthatók, levetítésre kerülnek a TMT-n, a készítőik pontokat kapnak a Sorolóban, a győztesek jutalma mozibérlet.

Koordinációs Bizottság

SZÜLŐKLUB

Január 26-tól várjuk az új résztvevőket

Az eddig zárt csoportként működő szülőklubunkat megnyitjuk, hogy még több polis szülő tudja tapasztalatait megosztani egymással, hogy még több szülőt nyerhessünk meg az általunk alkalmazott módszereknek (ld. lejjebb), hogy még többen beszéljünk egy nyelvet.

Kéthetente szerda délután 17 és 20 óra között még hat alkalommal fogunk találkozni az A01 teremben. (január 26., február 9., 23., március 9., 23., április 6.)

További találkozásainkat egy-egy téma köré szervezzük. Következő foglalkozásunk központi témája a „**Kamaszkor és a hazugság**” lesz.

„Ha én nem csinálom meg, akkor senki...”

„Nehogy már ő akarja nekem megmondani, hogy kell...”

„Minek mondjam, úgysem hallgatnak rám!”

„Pedig én csak jót akarok neki...”

„Először engedek, aztán dühös leszek rá. Akkor meg parancsolgatni kezdek, amiért meg magamat utálom.”

„Nem akarom azokat a hibákat elkövetni, amelyektől én úgy szenvedtem gyerekként.”

„Annyira szeretném, hogy magabiztos, felelősségteljes, az életben jól boldoguló, vidám ember legyen belőle!”

Találkoztak már ilyesmivel? Felmerülnek néha ezek a gondolatok? Várjuk szülőcsoportunkban, ahol a szülők által hozott helyzeteket fogjuk megvizsgálni, feldolgozni. Programunk a Berne-féle tranzakció-elemzésre (TA) és a Gordon-féle kapcsolati modellre épül. A foglalkozásokat Sipos Anna és Varga Anna pszichológusok vezetik.

Szülőnek lenni nagyon nehéz feladat.

Tökéletes szülőnek lenni utópia.

Gyerekeinknek pont elég, ha elég jó szülők vagyunk.

Így ők maguk is szeretni és küzdeni tudó felnőttek válnak.

Szeretettel várjuk az érdeklődőket:

Varga Anna és Sipos Anna

Szülőklubbal kapcsolatos kérdéseikkel keressék Varga Anna iskolapszichológust. varganna@poli.hu

Van biztonság a XXI. században?

A kérdés viszonylag egyszerű, ám a válasz annál összetettebb. Hogy a további gondolatmenetemet könnyebb legyen megérteni, kezdjük azzal, hogy mi is az a biztonság.

A biztonság sokrétegű fogalomkör, érthetünk alatta anyagi, társadalmi vagy fizikai biztonságot. Én most leginkább az utolsóról fogok írni (de mint majd meglátjuk, ez sem teljesen fizikai).

A biztonság alapvető létszükségletünk, ezért igen fontos tudni, hogy hogyan is kell viszonyulni hozzá, és hogyan lehetünk a legnagyobb biztonságban. A biztonság legfontosabb tulajdonsága, hogy egy kompromisszum, ebből következik, hogy tökéletes biztonság nem létezik. A biztonságérzet nem azonos magával a biztonsággal.

Hogy lássuk, van-e biztonság a XXI. században, először azt kell megvizsgálnunk, hogy mi változott, mióta lemásztunk a fáról. Ha ezt tesszük, arra jutunk, hogy a biztonság szintje nem, inkább a fenyegetettség mibenléte módosult. Mások lettek az értékeink: most a mamuthús helyett inkább a személyes adataink a legfontosabbak. Amióta megszületett a társadalmi munkamegosztás, a biztonságunk a bizalomra, és nem saját képességeinkre épül. Például a legtöbbünknek fogalmunk sincs arról, hogy az a ház, amelyben élünk, miért nem omlik a fejünkre. Egyszerűen csak megbízunk a ház tervezőjében, és feltételezzük, hogy mindent megfelelően számolt ki, valamint hogy az építőmunkások valóban téglát használtak, és nem sajtos pirítóst. Azt sem tudjuk, hogy a boltban valóban tejet vásárolunk-e, hiszen szerencsésebb esetben is csak azzal vagyunk tisztában, hogy a tej a tehéntől származik, és örülünk, ha láttunk már tehenet életünkben. Ebből viszont nem az következik, hogy amit a boltban veszünk, az nem tej, vagy hogy a házunk mézeskalácsból van. Ezért találtuk fel többek között a médiát és a különböző ellenőrző szerveket, így valószínűleg megtudnánk, hogyha valaki ufóvért árulna tej néven.

Talán a leghírhedtebb jelenkori veszély a ter-

rorizmus. Hogy megértsük, hogyan kell – és hogyan nem – védekezni ellene, meg kell ismernünk a terrorizmus céljait. Lássuk, mit mond a Wikipédia a terrorizmusról: „A terrorizmus az erőszak alkalmazásának vagy az azzal való fenyegetésnek olyan stratégiája, melynek elsődleges célja félelem, zavar keltése, és ennek révén meghatározott politikai eredmények elérése vagy a hatalom megtartása.”

A terrorizmusról minden bizonnyal a legtöbb embernek 2001. szeptember 11. jut eszébe. Ez volt a tökéletes akció, a terroristák 100%-ban elérték a céljukat, teljes volt a pánik. Még Magyarországon is a műsort megszakítva sugározták a képeket, mindenki erről beszélt, és mindenki félt. És milyen lépéseket tettek ellene? Például sokkal szigorúbban vizsgálják át az utasokat a repülőtereken. És így vajon nő a biztonságunk? Nem igazán. Sokba kerül? Minden bizonnyal. Elkölthetnénk sokkal jobban ezt a pénzt? Hát persze! Ez is tipikus esete annak, hogy az emberek képtelenek józanul gondolkodni biztonsági kérdésekben. Az itt „elpancsolt” pénzt az állam költhetné hírszerzésre – ha már a terrorizmus a főellenenség –, de akár a terrorizmusnál sokkal veszélyesebb dolgok megszüntetésére is, például kijavíthatná a régi utakat.

Másrészről a terrorizmusnak nem a szeptember 11-én vagy a moszkvai metróban történt robbantásban elhunytak voltak az áldozatai. Az áldozatok mi voltunk, a többiek, akik életben maradtunk. Minket akartak megfélemlíteni. Azok, akik életüket veszítették, „csak” járulékos veszteség voltak a valós cél elérése érdekében.

Mindezek fényében azt gondolom, hogy teljesen rossz a védekezés a terrorizmus ellen. Ha minden repülőgéppel utazónak le kell vennie a cipőjét, és meg kell innia a napolaját, attól nem lesznek nagyobb biztonságban. A repér biztonsági szolgálata nem védekezett a terrorizmus ellen, egyszerűen csak elköltött rengeteg pénzt.

Nemrég Magyarországon megalakult a

terrorelhárítási csoport. Magával a csoporttal semmi problémám sincs, a nevükkel annál inkább. Ha az állam létrehoz egy különleges alakulatot, amelynek semmi köze a terrorizmushoz – ugyanis a közméltóságokra vigyáznak többek között –, akkor nevezzék azt testőrgárdának vagy elitkommandónak vagy bármi másnak. Nem hiszem, hogy jó ötlet egy olyan név, amely azt sugallja, hogy annyira nagy terrorveszélyben élünk, hogy itt már egy külön csoportra van szükség.

Még egy nagy új csoportja van a fenyegetéseknek, ez pedig a számítástechnika és az internet. Ez a kettő – teljesen új veszélyforrás. Sem a vállalatok, sem a vásárlók nincsenek még felkészülve az ebből fakadó veszélyekre. Bármennyire is nehéz beismerni, ezen kategóriában mi vagyunk azok, akik a legtöbbször előidézzük azt, hogy ne legyünk biztonságban. Rengeteg adatot osztunk meg magunkról az interneten, a legtöbbször önként. Bármennyire is meglepő, ezek az adatok sincsenek tökéletes biztonságban, egy elég ügyes támadó vagy a cég egy alkalmazottja, akinek megadtuk adatainkat, visszaélhet vele. Ez ellen igazából semmit sem tehetünk. Ha használni akarunk szolgáltatásokat az interneten, bízunk kell a másik félben, hogy megfelelő körülményekkel és becsületesen kezeli az adatainkat.

Következtetésképp levonhatjuk, hogy a XXI. század közel sem annyira biztonságos, mint amennyire lehetne, ha az erőforrásainkat megfelelően használnánk fel. Ne pazaroljuk az tartalékainkat, olyan ostobaságokra, mint például a Politechnikumban a kamerarendszer telepítése. Egyrészt azért, mert rengeteg áldozatot kell hozni érte, folyamatosan megfigyelnek minket általa, drága. Továbbá semmire sem jó (például az A épület első emeleti folyosóján semmit nem lehet felvenni). Ráadásul ha valaki bejön-

ne lopni, könnyedén kicselezhetné a kamerákat akár egy kapucnival, ami csak az egyik probléma. Másrészt ha kisebb méretű tárgyat tulajdonítanak el, a zsebekbe, táskákba nem lát be egy kamera sem, ha pedig a gonosztevő a televíziót lopná el, valószínűsítem, hogy nem csak a kamerának szúrna szemet egy ember, aki egy tévét csapott a hóna alá. Az erre fordított pénz is biztos fel lehetett volna használni hatékonyabban. (Én például rendszeresen beverem a térdem a padok aljából kiálló csavarokba. Ezekre gumiborítás vásárlása kimondottan értelmes biztonsági kompromisszum lenne.)

A régi közhellyel élve gondolkodjunk úgy, mint a rosszfiúk, és ha valamit mi is ki tudnánk játszani – kamerák, riasztó stb. –, valószínűleg nem mi leszünk az elsők és nem is az utolsók, akik rájönnek. Soha ne a biztonságérzetünket javítsuk, hanem a biztonságunkat! Teszem azt egy riasztó elijesztheti a betörőt, míg az ágy alatt tartott puská nem, ráadásul nagy a valószínűsége, hogy ez utóbbit nem is tudnánk használni betörés esetén.

Bartus Máté (CLASS)

Köszönet

Péterfi Annamarinak és Péterfi Baloonak
azért a sok könyvért, melyeket az iskolakönyvtár kapott.

Interjú Eleven MC-vel

Hogyan kezdődött ez az egész rapes dolog?

Először is köszönöm, hogy bekerültem az újságba. Egyből egy fogós kérdés. Igazából 2008-ban kezdtem el foglalkozni ezzel az irányzattal, és nem terveztem lemezt. Egy jó ideig csak papírfecniken szövegek voltak, amelyek az idő múlásával egyre csak gyűltek és gyűltek.

Mi vezetett rá, hogy zenébe foglald a gondolataidat?

Kezdetben csak játszadozásként indult, így komolyabb mondanivalóra egyáltalán nem gondoltam. Később az élet egyre többször szembeállított olyan témákkal, amelyek mellett képtelen voltam szó nélkül elmenni, és ekkor határoztam el, hogy ezeket a rímek oszlopai közé szeretném építeni.

Van rá valamilyen magyarázat, hogy a két cédéd között olyan nagy a különbség?

Heh... igen! Már vártam ezt a kérdést, mivel az ismerőseim közül is sokan rácsodálkoztak, mikor először meghallgatták. Az első albumon jól érzékelhető a tipikus „naiv kölyök nekivág” érzés, amit persze nem bántam meg, mert ezáltal is fejlődtem. A második lemez, ha jobban meghallgatod, már sokkal komolyabb témákat tartalmaz, mint például egy „Szópárbaj”. Felfedezhető néhány visszatérő dolog, ami „mutatja állapotom”, ahogyan azt el is mondom a címadó dalban.

A zenei alapjaidat te magad csinálod, vagy más segítkezik benne? Ha igen, akkor teljes mértékben szabad kezdet adsz neki, vagy azért főként a te véleményed dominál?

Az alapokat a zenei produceremmel csináljuk, de a hangulatvilágot és felépítést teljesen én szabom meg. A technikai ördögösség már az ő feladata, amit nagyon jól végez.

Már a kezdetekben is ment folyamatosan a szövegírás, vagy akkor még akadozva és lassabban törtél fel, hogy eljuss a rímfolyamhoz?

„Senki sem születik mikrofonnal a kézben. Még akármire viheted, ezt tartsd észben!” Az elején kicsit döcögösen ment, de szerintem ha

a két albumot egymás után meghallgatod, akkor a fejlődés hallható, legalábbis remélem.

Mit gondolsz a magyar hiphopról? Akár ki is fejtheted, ha van pár személy, akikre felnézel, vagy akiknek a zenéje bejön, és szívesen dolgoznál velük együtt.

A magyar hiphopban úgy gondolom, hogy a mainstream csillogása nagyon sok előadót megvakít, és itt tisztelet a kivételnek. Ha nagyobb távlatban nézem, akkor szerintem itt hon a hiphop egyre nagyobb ütemben fejlődik, és ennek őszintén örülök. Jó pár magyar előadó számai bejönnek, de szándékosan nem nevezem meg őket. Közülük egyébként az új lemezen néhányan közreműködnek majd.

Mennyire érintenek meg mások zenéi? Beleértve akár a külföldi előadókat is.

Az embert a környezete nagymértékben befolyásolja, szóval természetesen sok számot és előadót tudnék mondani, ami/aki egy bizonyos életszakaszomban nagy segítség volt, de ha már külföldit mondhatok, akkor rokonlelkemnek tekintem Tupacot, és persze most jöhetne az, hogy „Ő a legismertebb, hát hogy a fenébe ne?!” de az ilyen megnyilvánulásokat nem veszem fel és szánom.

A számaiddal csak egy bizonyos réteget szólítasz meg, vagy mindenkirehhez szólnak?

Én azt mondom, hogy mind a két lemezen mindenkinek ott lapul elrejtve némi üzenet, ami csak az övé, és csak rajta múlik, hogy képes-e befogadni, mert sokszor nem könnyű.

Mit gondolsz, ha befutnál, milyen része lennél te a magyar rapzenének?

Elsősorban, ha – adja Isten – befutnék, akkor nem szeretném magam kategorizálni, hogy most átmegyek... mondok valamit: gengszterbe vagy valami gyökeresen másba. Azt fogom csinálni, ami éppen jön.

Köszönjük a Poli nevében! Van még valami, amit szeretnél mondani?

„Csak Isten ítélhet el!”

Csillik Árpád (Poligon)

A szerelem mint súlyos betegség avagy miért is oly nehéz szerelmesnek lenni

A szerelem nehéz. Olyan hirtelen kapja el az embert, hogy mire rájön, már teljesen szerelmes. Úgy terjed a testben, akár egy halálos betegség, szép lassan (persze nagyon sunyin, alattomosan). Az elején kevés kárt okoz, még menthető eset vagy, de mikor már a véredben lubickolva mindent megfertőz, győzött.

Nem szeretnék halálos beteg lenni, legalábbis olyan nem, ami szép lassan öl meg. Olyan biztos nem. Akkor már inkább essen rám a plafonról a vakolat, és majd mesélik otthon a falumban az öregasszonyok, hogy „Jaj, szegénykémre rászakadt az ég!” Vagy fulladjak meg a röhögéstől egy halálvicces poénon.

Na de térjünk vissza első mondatomhoz! A szerelem nehéz. Már csak azért is, mert (mint ahogy ezt már a bölcsek is megmondták) a nők és a férfiak mindig mást akarnak – általában –: a nők a férfiakat, a férfiak a nőket. Mint ahogy köztudott (csak én nem tudtam), a nők a Vénuszról, a férfiak a Marsról jönnek. Tehát még valami, ami nehezíti a szerelmet. Nahát és akkor még nem is beszéltem a fajtáiról.

Az egyik legelterjedtebb a plátói. Ennek elméletileg több típusa van. 1. Amikor a tinédzser lányok sírva fakadnak kedvenc énekesük koncertjén, mikor ő valami nyálban tocsogó dalt énekel. Több ezer fiatal fruska álmodozott már a történelem során, hogy neves férfiak a karjaikba veszik őket. Ilyen hírességek például Elvis Presley, sok-sok király a múltból, de ide sorolhatnám a mostani bájgúnárokat is. 2. Aztán jön a plátói szerelemnek az a válfaja, amikor egy fiú vagy egy lány tetszik (avagy bejön, meghúznám, egy tízes, aduász, nekem kell stb.). Ez addig fajulhat, hogy gyomorgörccsünk lesz, amikor meglátjuk az illetőt, elvörösödünk, szédülünk, zavarban jövőnk stb.

Ezek itt mind plátóiak. Sokak szerint ezek a legszebb szerelmek, mert nem csalódunk. Szerintem ilyenkor is sokat szenvedünk: mindenhonnan az illető nevét véljük hallani, a pocso-lyákat is szív alakúaknak látjuk, és ha behunyjuk a szemünket, a szívyszerelmünk arca úszik be elénk...

Aztán létezik a beteljesedett szerelem. Először lángol, mint az éppen meggyújtott tábornótűz, majd mint a szikrák, melyek kipattannak a tűzből, jönnek az első huzavonák. Aztán a veszekedések hada, ordibálások, sírás és rosszkedv. És még sok minden más.

Persze ott vannak a hosszú séták, a beszélgetések, a pop-corn illata a moziban, két szívószálas kóla, a koncertek, az utazások, a csókok, az éjszákak, a... Igen, ezek jó ellenérvek lehetnek arra, hogy a szerelem nehéz. De szerintem akkor is az.

És ráadásul: SZERELMES VAGYOK!

Rossz nyelvek

Sokszor hallottunk már dicsért borokról. Borokról, melyeknek hírneve földrészeken is átível. Hogy mégis mi teszi őket olyan különlegessé? Nekünk, egyszeri halandóknak nehéz lenne megállapítani az íze alapján, hogy melyik honnan származik, amíg másnak egy korty megízlelése után az egész pohár nyitott könyv.

Van azonban olyan szőlővidék, amely nem fürödhet a dicsérő szavak tengerében. Hogy is tehetné? Hiszen szinte senki sem ismeri. Hogyha bárkit megkérdeznénk, hogy hallott-e már a brevenhádi pincékről, bizonytalannal mondana. Az ottaniak olyan büszkék tökéletes termesztésükre, hogy egy palackot sem engednek illetlen kezekbe kerülni. Tudják, hogy aki egyszer megízleli az ő portékájukat, annak minden addigi nedű ízetlen poshadt vízzé silányul.

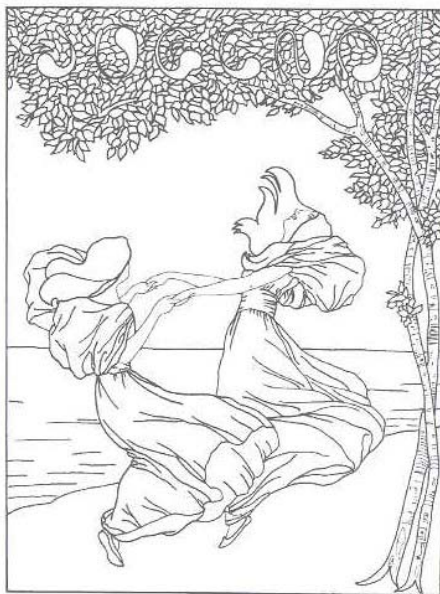
De még Brevenháton is van egy birtok, ahol a szőlőt csak a legtisztább napsugarak érhetik, és még a palackokat is csak ezüstdugóval záratják be. Ez a birtok pedig Feller Bencéé. Mondhatnánk, a megboldogult Feller Bencéé, hiszen a drága öreg addig-addig ült azokon az ezüstdugós palackokon, no meg a garasain, hogy csak elvitte egy ősszel a szívroham.

Azóta kitavaszkodott. A rég várt napsugarak most már nyugodtan kezdek simogatni a brevenhádi szőlőtőkét. A tavasz persze nemcsak hosszabb nappalokat meg gólyákat hoz, hanem bizony ekkor van szezonja az esküvőknek is.

Jól tudja ezt Tatai Anna, aki azóta várja szívdobogva azt a bizonyos május tizenhetedikét, hogy hatéves korában először látott nászmenetet a Brevenháton. Akkor még copfos kislányok voltak. Ő is, meg a szelíd Feller Ibolya is. Szegény leány. Nem elég, hogy a szeptember elvitte tőle az apját, hát most vasárnap nem idecsődül a távoli nagynénje a három apró porontyával? Minthogyha nem látna elég népet ez a szőlővidék a jövő héten, amikor a Tatai Annáék lagzija lesz.

Persze ez mit sem érdeklí az özvegy Feller

Bencénét, a halotti tor óta most készül először hét országba kiáltó lakomát rendezni. Azt is beszél, hogy valami igazi különlegességgel készül a háziasszony. Nagy kocson hordták a sokféle ételt, két napba telt, mire mindent a konyhára jutattak. De mit akarhatnánk még? A birtokról felfelé kigyózik a füst, ki a konyhaablakból, fel az égbe, ami cserébe igazán szép sugarakkal nyaldossa azokat a neves szőlőtökéket.

Igazán érthetetlen, hogy ezen a szép vasárnap délelőttön ugyan mi dolga lehet a drága Feller Ibolyának, azon kívül, hogy pihenjen és a nagy ebédre készülődjön? Pedig biztosan valami fontosról lehet szó, hogyha ilyenkor elkocsizik a birtokról. Mert bizony ezt teszi, méghozzá nem is akárhogyan. Gyönyörű, világoszöld ruhát visel, amely szabadon hagyja a térdét és a vállait. Hátul, a csípője fölött pedig egy masni húzza össze a ruhát, mely így láttatni engedi megformált, karcsú vonalait. Éjfelete fűrtjeit is zöld szalaggal fogta össze, amely azért hagyja vállára omolni a tincseit.

Ha jobban megnézzük, épp olyan színű, mint a szemei. Csak a járása. A járása nem az igazi.

Mindig is rendes lány volt ez a Feller Ibolya. Kicsit csöndes, kicsit szelíd – nem ártott ő soha senkinek. Csak meglapulott azon a hatalmas birtokon, talán még fel se tűnt senkinek, hogy ő is ott van a szőlőtőkék között. Nem is nagyon járt el otthonról. Ugyan minek? Kiskorában, ha felvitték a városba vendégségbe, szavát sem lehetett venni, csak ült jól nevelten egyhelyben. Aztán mikor nagyobbacska lett, meg ugye az apja se volt a régi, fel-felküldték őt hétvégenként egypár dologért. Meg azért is, hogy talán ragad rá valami társaság. De ő nem ment soha tovább a tiszteletteljes köszönéseknel, miközben csillogó tekintettel az emberekre nézett, és még akkor is ártatlanul és kedvesen mosolygott.

Össze is súgtak néha a háta mögött, hogy akinek ilyen zöld szeme van, annak nem járja egyedül raboskodni azon a birtokon. Meg hát az a sok szőlő. Hamarosan mind az övé lesz. És ugyan mit érthet egy ilyen fiatal lány a szőlőtermesztéshez?

Azért persze ne gondoljuk, hogy szegényke oly' egyedül volt mindig. Hiszen már kiskorától szülve-főve együtt voltak a Tatai Annával. Együtt szaladgáltak annak idején a Fellerék szőlőtőkéi között, együtt majszolták a királyi lakomát a birtokon, és este mindig együtt nézték a naplementét.

De Tatai Anna nem volt várományosa egy nagy szőlőbirtoknak. Így tőle mindig is elvárták, hogy más híján nem, az eszével kezdjen valamit, és be is írátták valami messzi, neves iskolába. Persze azzal itt kellett hagyni a könnyed gyerekkort meg a szőlőtökéket, és az egyszerű életet meg a barátságokat is. De ennek már több mint tíz éve.

Tatai Anna iskolát végzett, papírja is van róla, kezdhette is vele valamit, ha akarna. De minek is akarna? Arra már kiskorában is ráébredt, hogy egyszerűbb otthonról számolgatni a szőlőtökéket, mint verítékekkel keresni a kenyeret. Ezáltal mégis szerencsésnek mondható az ő sorsa, hiszen alig került ki egy esztendeje az iskolapadból, alig borult

könnyek között a hazatérés örömeivel régi barátnője nyakába, máris megkérte a kezét egy szőlőbirtokos. És méghozzá nem is valami brevenhádi szegénylegény két szál tőkével, hanem maga Dringeri Tamás.

Hogyha azt elismerjük, hogy a Feller Bence birtokán terem a legnemesebb szőlő a Brevenhátan, azt már még annyira el kell ismernünk, hogy a Dringeri-birtokon ha nem is ezüstdugóval palackoznak, területre mégis legalább kétszer akkora. Itt kocsizik keresztül most Feller Ibolya. Talán épp magához Dringeri Tamáshoz sietne? Nem lenne az ritka eset. Hiszen miután a nagy és neves iskola elragadta tőle gyerekkori barátnéját, valami komolyabb szórakozás után nézett erre a több mint tíz évre. Hogy tanulni akart-e Ibolyka a nála nyolc évvel idősebb birtokostól, nehéz lenne megmondani. Az azonban bizonyos, hogy sokszor sétáltak kart karba öltve a napfényes délutánokon. A leány szelíden lépkedett a férfi oldalán, le nem véve csillogó tekintetét az arcáról, miközben beszélt – de hiszen ő olyan sokat tudott a szőlőtökékről.

De úgy látszik, ezen a délelőttön mégsem hozza siet. A kocsii végigropul hamar a Dringeri-birtokon, át az utakon, fel a városba. Ott sem áll meg, csak a Tatai Annák háza előtt. Nagy odabent a sürgés-forgás (ki gondolná, hogy egy héttel az esküvő előtt még mennyi minden nincsen kész), a menyasszony szép szőke haja pedig úgy mered az égbe, minthogyha legalább egy órán át dörzsölték volna. Jó, hogy Ibolyka megérkezett, hiszen ő az egyetlen, aki meg tudja nyugtatni. Bizony nem könnyű a dolga, éppen a ruha miatt megy a hisztéria. És ugyan mi lehet fontosabb egy esküvőn a ruhánál? Persze végül csak sikerül elintézni, hogy a varrónők meg az öregasszonyok (akik, ki tudja, mivel szöszmötölnek éppen) kimenjenek a szobából, és a két régi barátnő magára maradjon.

Feller Ibolya mindig is értett a tühöz meg a cérnához. Hiába, van, amit mégis jobban meg lehet tanulni otthon, mint egy drága iskolában. S ami kibogozhatatlan csomó egy fél tucat varrónőnek, ugyan mi az egy igazi barát két

segítő kezének?

– Így ni – vágja el Ibolyka az utolsó cérnát, s most az addig elszaladni készülő szegély is a helyére kerül. – Gyönyörű vagy.

– Úgy gondolod? – méregeti magát a tükörben Anna. Hiába, egy menyasszony soha sem látja magát tökéletesnek.

– Jaj, ne fanyalogj már! Nézd csak meg magad! A szőke hajadhoz hogy passzol a fehér. És csak jobban kiemeli azokat a mélykék szemeidet. Igazán, ezt a ruhát neked találtak ki.

Anna arca megkönnyebbül, a barátnő gyöngéden nevet. De mégis, mintha bekúszna Ibolyka szelíd mosolya mögé egy nyugtalan gondolat. Hogy ez a fehér szín meg a szőke haj – csak sápaszt. És nem is illik ilyen buggyos ujj azokhoz a vékony kezekhez. Pedig a ruha valóban gyönyörű. S ahogy ott áll a menyasszony mellett és nézi magukat a tükörben, az a csintalan gondolat még azt is hozzáteszi: ez a ruha neki mennyivel jobban állna. A fátyol is mennyivel szebben mutatna az ő fekete hajában, és Anna lábára nem való ez a cipellő. Lélekben már látja is magát, ahogy most ő áll itt ebben a ruhában – s valójában talán ezért mosolyog olyan őszintén. Igen, ez hozzá tényleg sokkal jobban illik. Hát még a vőlegény...

– Szerinted Tamásnak is tetszeni fog? – mutat most helyet maguknak Anna, s már nyoma sincs benne a korábbi hisztériának.

– Bizonyára – veti oda Ibolyka félvállról. – Már hogyha érdekelni fogja egyáltalán.

– Ugyan már, hogyne érdekelné! Mégiscsak a felesége leszek. És miért venne el, ha nem azért, mert úgy gondolja, hogy gyönyörű leszek a fehér ruhában.

– Igazán nem is értem, az emberek mi másért is házasodhatnak...

De ebben már Anna is felfedezi a rejtőzködő gúnyt, bármennyire is el van rejtve. De elkönnyveli a fáradtságnak, meg hogy ma az a sok rokon érkezik. Vidításképp inkább a nagy örömről kezd beszélni.

– El sem hiszed, olyan boldog vagyok – s valóban, a szája szinte fülíg ér. – Hogy is gondolhattam volna, hogy egyszer egy

Dringeri Tamás éppen engem...? Szinte még most sem hiszem el.

Ibolyka szívét egy váratlan, savanyú érzés szorítja össze. Egy emlék jut eszébe sok évvel ezelőtről, mikor már Anna messze járt, Tamás meg a birtokukon vendégeskedett. Már akkor is jól megvoltak ők ketten, minthogyha Tamás látta volna, hogy ennek a kislánynak bizony van esze. Az is felrémlik, mikor egy ízben az egyik szakácsnő azt súgta a fülébe nevetve: „Meglásd, lányom, egyszer még a te fejedet fogja bekötni!”, mire ő egészen fülíg pirult és elbújt a ház mögé.

Emlékezett arra a napra is, amikor Anna visszajött. Hogy borultak egymás nyakába ők ketten! Tamás még nem is ismerte akkor Annát. Aznap találkoztak először. És Ibolyka látta. Látta már abban a tekintetben, ahogy rápillantott, hogy az álmainak a sors egy keserűbb változatot készül rendezni.

– Nem is értem, mért örülsz olyan nagyon. Éppen egy Dringeri Tamásnak.

– Hát már hogyne örülnék! Nem épp te ajnároztad mindig azt a rengeteg szőlőtőkét?

– Szóló ide, szóló oda, egy férj az mégiscsak férj. Tisztelni illik azt.

– Tisztelem én, hogyne.

Tiszteled te csak a birtokot, gondolta magában Ibolyka, de a lelke nem engedte az ajkának, hogy szavakká is formálja.

– Aztán meg az sem lenne baj, ha ő is tisztességes lenne.

– Csak nem azt akarod mondani, hogy Dringeri Tamás nem tisztességes? Te magad is jól ismered minden számadását. Nincs abban egyetlen hiba sem.

– De én nem is a számadásra gondolkodom. Egy férfi bizony csalafinta jószág.

De már erre Anna szemei is elkerekedtek. S szinte suttozásra váltott:

– Talán hallottál valamit?

– A rossz nyelvek mindig is beszéltek, hogy amíg nem voltál itt, szemezgetett ő erről is, arról is. Meg ki tudja? Talán mióta itt vagy, azóta is.

– Csak nem azt akarod mondani, hogy nálad is...?

Ibolyka már a gondolatba is belepirult.

– Ugyan, dehogy! Ezt csak hallomásból tudom.

– Te soha nem tennél olyat, ugye? Hanem nem értelek. Eddig mindig csak dicsérő szavakat hallottam tőled, mintha Dringeri Tamás valamiféle félisten lenne. Akkor most nem értem, hogyan is állunk.

Hát hogy is ne dicsérte volna Ibolyka korábban? Mikor annyira tökéletes volt. És ő annyira csodálta.

– Féltetek, Anna, ennyi az egész. Nem akarom, hogy a házasság után majd neki más szülőjére fájjon a foga.

– Szemezgessem ő, amennyit akar! Én leszek a felesége, vagy nem? És ha a házasság az enyém, mi lehet még, ugyan?

Anna az ablakhoz sétált, a távolba révedt. Már látta is magát a szőke hajával, ahogy lobog a szélben, amíg ő a szőlőtőkék között sétál, és minden az övé, ameddig csak ellátni.

De már ez sok volt Ibolyka szelíd szívének, kirohant a házból, be a kocsiba. Kavarogtak benne az érzések, mint egy már elhamvadt vulkánban a rég kihűlt anyag, ami most forrósodni kezd, és alig lehet visszatartani, hogy ki ne törjön. Hanem mielőtt hazatérne, mégis megáll félúton, a Dringeri Tamás birtokán. Köszöntik egymást, mint általában.

Mivel is foglalkozhatnának ők ketten?

Csakis számadással. Hiszen Ibolyka mindig is tehetségtelen volt hozzá, vagy legalábbis meghagyta Tamást ebben a boldog tévedésben.

S ahogy ott tanulmányozták a Feller-birtok számvetését, valami leesik a földre. Amint Ibolya utánahajol, hogy, hogy nem, kioldódik a hátán az a világoszöld masni, s valahogy a ruha is mintha meglazulna.

De Tamás ebből mit se vesz észre. Nagy örömet jelent neki az apró feladat. Nyugodt, nem figyel másra. Mintha a számok mögött is a menyasszonyára gondolna.

– Nem veheti el Annát! – bukik ki hirtelen, majdhogynem véletlenül Ibolyka száján. Megragadja a férfi karját, és a tekintete olyan tiszta, ahogy a szemébe néz.

– Ugyan, miért ne venném el? – Tamás mintha nem venné komolyan, szemei, mint mindig, most is kacagnak. Hogy szerette Ibolyka kezdettől fogva ezeket a kacagó szemeket.

– Mert nem lenne tisztességes. Nem lenne az magával szemben.

– Bolondságokat beszél – erre legyint, térne is vissza a számokhoz.

– Én szeretem Annát. Mindig is a legkedvesebb volt nekem. De maga mindig olyan jó volt hozzám. És nem engedhetem, hogy elvegye.

Most már mintha Tamás is nyugtalankodna. Talán mégis akar mondani valamit, ha már ilyen őszintén beszél. Hiszen ő mindig őszintén beszél.

– Tudja, Anna... – kezdi habogva. – Nem szerelemből tenné. Hanem szükségből.

– Szükségből? Na, inkább bökje ki, amit mondani akar, mert ennek így semmi értelme sincs.

– Tudom én, tudom. Csak ez olyan nehéz.

Bizony nehéz is volt egy ilyen dolgot a szemébe mondani. Pláne a drága Annáról, aki mindig olyan jó volt hozzá.

– Anna ugyanis nem olyan, mint amilyennek maga hiszi. Nem csak iskola és nem csak a honvágy kergette vissza. Hanem a szegény is. Hogy éppen egy ilyen fiúval kellett összeálljon?! De az a fiú csak nem hagyta, és

ide is utánajött. És valahogy – ki érti ezt – Anna talán kicsit mégis megszerette. Hanem nem volt oka rá, mert az amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan el is tűnt a Brevenhátról. Szegyenében ugyan mit is kezdhetett volna szegény? Hanem maga éppen kapóra jött. Milyen gyorsan akarta is ő ezt az esküvőt! És aztán, hogy az csak nyolc hónap lesz utána, nem pedig kilenc – ugyan utóbb kinek tűnne fel az ilyesmi?

Ibolyka olyan gyorsan hadarta ezt el, hogy alig lehetett megérteni. Azonban Dringeri Tamás mégis megértette. A lány nem mert felnézni, szemét lesütötte, de még úgy is látta, hogy csak sikerült összetörnie azt az áhított szívet. Tamás nem szólt semmit. Nem volt oka kételkednie Ibolyka szavaiban. Csak az asztalhoz ment, és írt valamit. Aztán felállította a lányt, és kivezette. Majd így szólt:

– Én bizony így Annát feleségül nem vehetem. Megüzenem a papnak meg a vendégségnek, hogy mégse készüljenek. Hanem ezt a levelet – és itt Ibolyka kezébe nyomta a teleírt papírt – vigye el, kérem, Annának. Talán neki magyarázattal tartozom. Meg tudatni akarom vele, hogy az én szándékaim valójában őszinték voltak.

Ibolyka persze ígéri, hogy elviszi, hát persze. Hanem indulás előtt, mintha csak most venné észre, csak megkéri Tamást, hogy segítsen újra bekötni azt a kioldódott masnit. Tamás megteszi, majd ahogy újra szembefordul a lánnyal, most látja csak, hogy pont olyan zöldék a szemei, mint a ruhája. Hogy tetszettek neki mindig ezek a csillogó zöld szemek!

– Ugye eljön majd még? Nehéz lenne ez a birtok egyedül nekem.

Ibolyka ránéz, és úgy mondja:

– Eljövök én holnap is, holnapután is, meg még azután is.

Majd elköszönnek, s ahogy a kocsi tovább gurul a háztól, Feller Ibolya szíve majd kicsattan a száguldásban.

És hogy, hogy nem (talán pont a száguldás miatt), egy erősebb szél beköszön a kocsiába, felkapja azt a fontos levelet, elragadja, majd, mint aki megunt, ledobja valahová.

Szerencsétlen eset. Ugyan, ki találhatná már azt meg a szőlőtőkék között?

Fellerné ekkor már tálalja is azt a híres-neves ebédet, amiről már annyit beszéltek. Nagy a rokonság, annál nagyobb a vigalom. Ibolya is, mint aki jól végezte dolgát, ül az asztal túloldalán, s magában mosolyogva eszegeti a nyelvet. Mert bizony ez van ma terítéken a Feller-birtokon. Finomabbnál finomabb nyelvpecsenye.

A Kisgyuri is habzsolja, hiszen nem evett még ő ilyet, egykettőre kiürül a tányérja.

– Feller néni, kaphatok még ilyet? – kérdezi boldog, éhes szemekkel.

– Nincsen ebből több, lelkem – feleli Fellerné sajnálkozva. – Mindenkinek csak egy adag.

– Hogyhogy nincsen? – csodálkozik el az asztalnál az egyik meghívott szomszéd. – Hiszen a saját szememmel láttam, hogy két napba telt, mire a városból idehordták azt a sok ételt. Hogyhogy csak ennyi lett belőle?

– Bizony úgy van az, hogy csak a legjobb falatok kerülnek a tányérra. A rossz nyelvek meg ott végzik, ahova valók. Elfeledve mind, a szemét között!

Ki tudja, miért nézett erre a mondatra Fellerné éppen a lánya szemébe. Nem akarattal. Nem is érti ezért senki, hogy ezekre a szavakra Ibolyka mért lesz olyan halálféhér. A torkán meg is akad egy falat. A kezéből kiesik a villa. Nagyot koppan az asztalon. Ő meg egyre sápadtabb és sápadtabb lesz. Köhögni próbál.

Ám azt a falatot, ami a torkán akadt, köhögéssel nem lehetett jobb útra terelni. S a szomorú felismerés hirtelen mindennél hangosabban kongott a fejében.

Bizony nem is tette ő be többé a lábát a Dringeri-birtokra.

Fazekas Júlia (Színe-JáVa)

Tizenhárom Ludak (Aranyos ballada Petőfi stílusában)

Három lányok falun éltek,
Bízva bíztak, sosem félték.
Szép anyjuknak két szeme
El nem fordult róluk sose.
Imádták ő mind a lányát,
Éberen vigyázta álmát.

Álmából kelt idős leány.
Szomszéd zörgött a kapuján.
Szomszéd zörgött, jajveszékelt,
A Mostohát nem érék el.
Ő ajtaján is zörögtek.
Mi baja van az öregnek?

Barna lányok tavaszára,
Leomlott anyjuknak vára.
Volt addig ott Kánaán;
Selyem függöny karnisán
Dió, finom mogyoró,
Patakozva jött a jó.

Siet a lány, hosszú haját,
Fújja a szél, fújja lazán.
Siet a nép, mind ott szalad.
Hajukból kihull a szalag.
Feketére fordul az ég,
Nem érzik hát nap melegét.

Lehunyta szemét anyjuk,
Nem örködött tovább rajtuk.
Fiatalon halt ő meg,
S legidősebb lánya lett
Többi lánynak gondnoka.
Ámde jött a Mostoha.

Az ég esőt, villámot szór,
Hűvös a szél, szokványos kór.
Hallik csizmák csattanása,
Hogy tocsognak a tócsákba.
A ház előtt megtorpanva,
Ekképp jár a lánynak agya:

Rossz, rossz idők voltak azok,
Se több selyem, se karnisok.
Nem volt dió, mogyoró,
Elapadt minden, mi jó.
Szárak kenyérhéjat ettek,
Azt is csak, ha sok fát szedtek.

„Hogy én mennyit könyörögtem,
Életének vége legyen.
Engem bántott, hogyha kellett.
Támaszkodott mind e mellett
Rám, ha akadt vészes baja,
Hogy utálok. A *szent* banya!”

Tizenhárom ludat számolt
Minden ember közel s távol.
Tizenhárom fehér ludat
Őriztek a lányok sokat.
Szíjas ostor, erős sudár,
Tereltek a lányok. De kár.

Mostohának házánál,
Ottan gyúlt a vályúnál
A sok disznó és a ludak,
Tizenhárom vészes urak.
A tizenhárom gúnár
Szeme csillog, úgy ám.

Tizenhárom ludak vártak,
De ostor nem csattant nálak.
Legidősebb lánynak hátán,
Szíjjazott a vén boszorkány.
Könnyét nyelte, némán tűrte,
Istent segíteni kérte.

Tizenhárom ludak vártak,
„Orvost! rendőrt!” kiabáltak.
Ballonkabát, oldalt táská,
Rugásával ajtót tárja.
Bekukkant s kijön aztán,
Diagnózis: „Önakasztás.”

Molnár Márk (ADSL)

Fény

Egy fényfolt kúszik a szemembe. Lassan alakot ölt, megelevenedik, de már el is tűnt valahol az agyam hátsó részében, bebújik a takaró alá.

Lomha játékot játszom a széllel. Táncolunk. Hátunkra kapjuk egymást, megforgatjuk, puhán ejtjük talpra.

Menekülök a sötétség elől. Elhúzom a függönyt és leoltom a lámpát. Az ágy alá kucorodom és becsukom a szemem, nehogy megtaláljon.

A világ akaratos. A szemembe néz és csípőre teszi a kezét. Körbeáll, nem hagy egerutat. Az altató édeskés illata csapja meg az orrom. Menekülni akarok, de ő nem engedi, lefegyverez. A közös múltunkra emlékeztet. Átölel, kapálódzom, eggyé olvadunk. Nem tudok moccanni, nem kapok levegőt. Érzem, hogy lassan széjjelfolyok. Ő a fülemben suttog, még utoljára megdermedek. Egy mezőn rohanok, a fűszálak szúrják a talpam, de nem állhatok meg, mert el fog kapni. Zihálok, kifulladásom, de még egy utolsó ugrással a levegőbe emelkedem, felé fordulok és behúzok neki egyet. Meglepődik, hátra tántorodik, nyerek egy pillanatot, és már sehol sem vagyok. Elfolytam. Óceán lettem. A semmi óceánja. Kérdések válaszok nélkül és válaszok, melyekre sohasem kérdeztek rá. Egy kallódó sors a semmi közepén. Fáj, pedig ez nem is én voltam. Lassan egy fényfolt kúszik a szemembe...

Szirtes Júlia (HaRibó)

PÁLYÁZAT

SZÓ-NET – Az Irodalmi Jelen verspályázata diákok számára

Az Irodalmi Jelen kulturális netfolyóirat verspályázatot hirdet 14–20 év közötti diákok számára. Pályázni lehet két eredeti, tehát sehol nem publikált költeménnyel, melyek közül az egyiknek szonettnek kell lennie.

A pályázat jelígis.

A verseket az ij@irodalmijelen.hu címre kell küldeni.

A beérkező művek folyamatosan felkerülnek az Irodalmi Jelen pályázat rovatába, ahol az olvasók tetszés szerint, szavazataikkal segíthetik a közönségdíj odaítélését.

Zsűri: az Irodalmi Jelen szerkesztősége.

A zsűri különös figyelmet fordít a témaválasztás eredetiségére, a nyelvi eszközök fiatalos, energikus használatára és a megformálás újszerűségére egyaránt.

A nemzetközi Liszt Ferenc-évre tekintettel külön jutalomra számíthatnak azok a kiemelkedő tehetségek, akiknek egy-egy versét a zeneköltő valamely műve, illetve valamilyen zenei élmény inspirálta.

- Díjak:
- 1. díj – 30 000 Ft
 - 2. díj – 20 000 Ft
 - 3. díj – 10 000 Ft
 - + öt különdíj – könyvcsomag
 - 1. Közönségdíj – 10 000 Ft

Beküldési határidő: 2011. május 15.

Eredményhirdetés: 2011. június 15.

MÁSIK SZÍNHÁZ

Tom Sawyer kalandjai

Mark Twain regénye nyomán

TISZTELETES, TANÁR, GYEREK	GÁLOS CSABA
BEN, TANÚ, POLGÁR, HARRY	HAHN ZSÓFIA
ROBINSON DOKTOR, GYEREK, TEREMSZOLGA	HASZNOS BERTALAN
THATCHER BÍRÓ, GYEREK	KOLTAY RICHÁRD
TOM SAWYER.....	MÁTHÉ ZSÓFIA
JOE HARPER ÉDESANYJA, ÜGYÉSZ, GYEREK, POLGÁR.....	NÉMETH FLÓRA
HUCKLEBERRY FINN.....	LUKÁCS LAURA
POLLY NÉNI	ÖTVÖS SZILVIA
SID	PHILIPP HANNA
INGYÁN JOE	SZÉCSÉNYI DÁNIEL
JOE HARPER, ÜGYVÉD, GYEREK, POLGÁR	SZŐNYEI ESZTER
FICSÚR, GYEREK, MAFLA POTTER.....	TAKÁCS MÁRTON
BECKY THATCHER.....	VIDÁK ANNA
RENDEZÉS, TECHNIKA.....	FEKETE ÁDÁM

Bemutató: 2010. december 17. (péntek) délután 3 órakor
a Közgazdasági Politechnikum színháztermében (1096 Bp., Vendel u. 3.)

További előadás: 2011. február 2. (szerda) délután 16:30 órakor

[web: masik.poli.hu - e-mail: masik@poli.hu]

Tartalom

IT-emlékeztető.....	2
Iskolabíróági határozatok	4
Emlék a Tornaházi paryról.....	8
Farsangi túlélő túra	8
Irodalmi háziverseny.....	9
Angol sarok.....	12
Zalka Marci a francia versenyről...	13
Vége a gépírásnak	14
Kérdezd a szüleidet	14
A szülőklubról	15
Bartus Máté biztonsága.....	16
Csillik Árpád rappel	18
Lá szerelmes	19
Fazekas Julcsi rossz nyelve	20
Molnár Márk lúdjai	25
Szirtes Manka fénye.....	26
Szonett pályázat	26
Tom Sawyer a Másik Színházban ..	27
Aranyköpések.....	28

Aranyköpések

- A legtöbb olvasó első asszociációja a történetről az lehet, hogy a gyilkosság hogyan történtjét fogja elolvasni.
- Ezzel szemben Tóth Árpád három elemből álló értékszembeállításra épül.

Vírusok, hálózatok témakörben

- Az UNIX egy generációs rendszer.
- Manapság az emberek csak Janiskodásból (!) csinálják a vírusokat.
- Mára már mindenki csak vírusokat csinál, amikor számítógépeket használ.
- Vírusos a gépem, ha ugrál a képernyőm meg a billentyűzetem meg az egerem.
- A fa topológia a rendszergazdából indul ki.
- A háborúskodás idejében jöttek létre a vírusok.
- A fa topológiánál ha megsérül a fő, akkor az egész kampó.
- A vírusirtók önmagukat frissítik, úgy vannak beprogramozva, hogy időnként még irtsanak is.
- A kör topológia a legviccesebb, mert ott körben megy a dokumentum.

Az illusztrációk többnyire kelta szimbólumok az internetről

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében